
Fra: Ole Højlund [mailto:oleh@dbmail.dk]
Sendt: 25. januar 2010 10:07
Til: Anne Mette Risager
Emne: Medieforliget 2010 og et nyt nationalscenebegreb for musik og film i DR

Henvendelse til Folketings Kulturudvalg (må gerne offentliggøres på FT's hjemmeside)

EMNE: Medieforliget 2010 og et nyt nationalscenebegreb for musik og film i DR

Til Folketingets Kulturudvalg

Fredag d. 22.01 fik jeg et debatindlæg optaget i Politiken. Det omhandlede sammenhængen mellem dansk medie- og kulturpolitik. Det introducerede også et nyt nationalscenebegreb for film og musik i DR, som konsekvens af en ny teknologisk virkelighed.

Debatindlægget var noget beskåret på grund af pladsmangel. Jeg har derfor valgt, at sende mit manus til jer i sin fulde længde. Yderligere skal jeg gøre opmærksom på at den mellemoverskrift – indsat af Politiken – er noget misvisende. En elektronisk nationalscene skal efter min mening både bestå af brede og smalle produktioner og kanaler i overensstemmelse med det brede public service-begreb. Ellers får vi ikke de større seer- og lyttertal på de smalle kanaler.

DEBATINDLÆGET I PUNKTFORM:

Medie- og kulturpolitik 2010

Hvor er vi ?

- o Dansk kulturpolitik er i teknologiske krise.
- o Kultur- og mediepolitikken bevæger sig i hver sin retning.
- o Mediepolitikken i fuld fart ind i en ny teknologisk virkelighed.
- o Kulturpolitikken bliver stående i den gamle analoge verden.
- o Nye kulturprodukter tager dog i stigende grad afsæt i de elektroniske medieplatforme.
- o Men mediestøtten er i dag udelukkende målrettet dansk presse – ikke dansk kultur.
- o Dansk mediepolitik rummer ingen formel kulturpolitik – og omvendt
- o Danmarks Radio er i dag både en nyhedsinstitution og en kulturinstitution.
- o DR er blevet medudvikler af dansk film og musik – Tv-drama og Koncerthus & Co.
- o DR fungerer i dag delvis som en audiovisuel nationalscene for film og musik.

Hvad gør vi ?

- o Dansk kultur- og mediepolitik skal koordineres.
- o Formålet for mediestøtten skal revideres også med en kulturpolitisk vinkel.
- o Der skal være et større kulturafsnit i det kommende medieforlig, der afspejler den kulturelle virkelighed i mediepolitikken.
- o I forbindelse med medieforliget bør der nedsættes to ministerielle udvalg, der uarbejder konkrete planer for et nyt nationalscenebegreb for film og for musik fx i DR.

DEBATINDLÆGET (mit manus):

Da Danmarks Radio blændede op for 'P3 Guld' på tre medieflader – som live, i radio og på tv – var det et forvarsel om et nyt nationalscenebegreb for rytmisk musik i en ny teknologisk virkelighed. Det var DR's rolle som udvikler og formidler af dansk musik.

Danmark fører i dag en række endimensionale kulturpolitikker med selvstændige musik-, teater-, film-, litteratur- og billedkunstlovgivninger udelukkende på en, højst to medieplatforme. Mens selv samme land fører en flerdimensional mediepolitik med udgangspunkt nyhedsjournalistikken på samtlige medieplatforme. De to politikområder – medie og kultur – harmonerer ikke med hinanden.

Dansk mediestøtte er i dag ensidig rettet mod nyhedsformidlingen og kun på dennes præmisser. Men medieplatformene radio, tv og internet er i dag også basis for en lang række nye kultur- og kunstprodukter. Dette afspejler sig imidlertid ikke i det nuværende formål for mediestøtten i radio og tv. Her tages alene udgangspunkt i debatskabende funktioner som oplysende, kulturelle og nyhedsorienteret formidling i den elektroniske presse. Det efterlader et mediepolitisk tomrum for de kulturprodukter, der arbejder på radio/tv-platformene.

Dansk presse har ligesom taget patent på ordret 'medie' som et synonym for pressen. De taler om 'mediehuse' og 'elektroniske medier'. Dette levner ikke meget plads til en kulturpolitisk tolkning af ordret 'medie'. Nyhedsformidlingen har altid været 'first-mover' på radio/tv-området, og kulturlivet har ligeledes altid været 'last-mover' på det teknologiske felt. Så man kan ikke bebrejde pressen noget.

Afstanden mellem dansk kultur- og mediepolitik bliver større og større som følge af den teknologiske udvikling. Rammerne sættes i mediepolitikken, men kun ud fra nyhedsformidlingens kriterier. Radio og tv-nævnets medieudredningsrapport fra Rambøll er udtryk for dette. Samtidig sejler kulturpolitikken uantastet videre uden mål og med i et oprørt teknologisk hav, som den har gjort det siden enevældens tid. Det må være slut. Og det må der rådes bod på i det kommende medieforlig.

Imidlertid er kulturlivet nu omsider ved at vågne op teknologisk. Tv-drama produktet har således i øjeblikket stor succes på tv. Det sætter effektiv fokus på, at formålet for mediestøtten må tvedeles i et traditionelt pressepolitisk formål og i et kulturpolitisk formål. Det kulturelle formål både som produkt og som formidling på samtlige medieplatforme. Dette må allerede ske i det kommende medieforlig og navnlig for mediestøtten til DR og TV2.

Tv-drama, filmstøtten gennem tv, Koncerthuset og de faste musikensembler i DR er udtryk for nødvendigheden af et todelt støtteformål – et pressepolitisk og et kulturpolitisk – specielt for DR. Danmarks Radio er i udpræget grad både en kulturinstitution og en traditionel nyhedsstation på radio/tv-området. Støtten til DR må derfor målrettes, så dansk medie- og kulturpolitik bliver harmoniseret.

DR har med sin nye struktur rakt hånden frem mod kulturen. Nu er det så statens og politikernes opgave at tage imod denne fremstrakte hånd gennem et bredt medieforlig også ophandlende kulturområdet. Et forlig med et markant partnerskab mellem DR og Kunstrådet/Filminstituttet, som en slags multimediemæssig nationalscene. Dansk musik og film har brug for dette partnerskab.

Digitaliseringen af sendenet har i dag gjort det muligt, at reservere et antal tv-kanaler til en audiovisuel nationalscene både på film- og musikområdet i et samarbejde mellem DR og staten (Filminstituttet/Kunstrådet). Hvorfor er tv-mediet så vigtigt for både filmen og de audiovisuelle musikproduktioner? Det forklarede den tidligere mediedirektør Lars Grarup for et par år siden i en debat i radioen omkring det sidste forkætrede filmforlig. Visse smalle film,

som kun solgte fx 500 biografbilletter, kunne have et seertal på en af DR's kanaler på op i mod 200.000 seere. Jeg bed mærke i denne udtalelse. For et lignede forhold måtte jo også gøre sig gældende på musikområdet. Vel og mærke, hvis kanalerne bliver drevet efter det brede public serviceprincip.

Derfor ville en filmisk nationalscene, drevet af både Filminstituttet og DR på en række digitale tv-kanaler og redigerede websites, være genial for udbredelse især af de noget smallere produktioner, samtidig med at nationalscenestemplet ville beskytte præsentationen af brede og populære produktioner mod EU's konkurrencebestemmelser. Yderligere ville det give en kunstnerisk ligestilling mellem institut og tv-station i profilen af kommende filmprojekter.

En lignede nationalscene kunne etableres på hele musikområdet med udgangspunkt i DR's koncerthus og ensembler. Drevet på en række digitaliserede radio- og tv-kanaler samt nogle redigerede sites på nettet. Her i et partnerskab mellem DR og Kunstrådet (Musikudvalget).

To nye nationalscener, der sammen med den på 'Kongens Nytorv', ville give Danmark en solid udgangsposition på musik-, teater- og filmområdet i konkurrencen og samarbejdet med andre europæiske lande.

Ole Høilund, projektkoordinator og rytmisk frontløber
Duevej 86, 2000 Frederiksberg
Tlf. 3887-5225